

Небиднина

Ацо Шопов

2.

А се се случи една ноќ,

ноќ стебла,

ноќ лисје,

ноќ, студен ров.

Паднав, потонав во високи треви,

во треви и густа мов.

Се случи тоа една ноќ

вистинито и неvistинито

налик на старинска приказна

закопана длабоко во свеста.

Ти дојде и ме однесе како глува поплава,

како матица од подземни места.

И сега сам,

пред овој рид од болка и човештина,

на патишта што не ги знам,

завивам раскинат од глад и пцости.

Ти дојде како црна вода на болештина,

од која се болува довек

од сите проклетства и злости.